

Paris, 1 April 1879

Hvæi Vers!

Teg har opsat med at besvare det venlige
Brev i des Haab at jeg skulde komme med
det samme nuddel dig noget om mit
Stykkets Skjæbne hos Stradtmanns. Men
nu er Stradtmann desverre, hvad der
masske allerede ved, død. og Historien
er ude. Teg maa vil skrive til Skrifte-
retten eller til Hans Ba for at faa mit
Stykke tilbage. - Hvor uheldig jeg ofte
er!

Men ladt mig ikke glemme lyitelig at
takke dig - din Fortjeneste bør den samme-
forde du havde den Godhed at overende Styk-
ket. Det glædede mig meget, at du synes
om det, og hvad der skuer om Stykkets
Svagheder viser, at du er en god Kritiker.
Forstod jeg mig bare saa godt paa ~~klar~~

som du paa litteratur! - Ja, Stykket er paa
flere Steder for brent, det føler sig Ærke nu, da
jeg afokuer det for 3de eller 4de Gang, og
at Slutningsakten minder om Ibsens "Samfer-
dels Støtter" maa jeg oprigtigt betata. Eller
jeg smugger mig opaa med, hvad du jo selv
endiommer, at jeg har bedre materiel end
Udgangssærie end Ibsen har i sit øverste værk.
Du holder det en "midstmidt Højs for Balleret";
og det er ogsaa min mening. Konsul Dør-
rich skalde ridda alene, fragtet og forladd,
tilbage paa Scener, og endda vilde Straffen
være for mild. Man kan mærke, at Ibsen
har Sympati for Dørrich og betragter ham
som Helt i Scener, hvor vi feastødes og be-
fragter ham som en Røleing. Ibsen mener ved
at alle ere Flygler, og at Dørrich ved sit
Sandhedsmod rager op over dem. Men den
Blinde er den Enøede Konge. - Eller fra en
Karakterudvikling som Dørrichs falder der Lys
tilbage paa Ibsens Spøgeliv og moralske Sæt, og
dette Indblik er ikke altid lystlig.

Tilgen, at jeg har præget saamsgt om mine egne
Affærel - Nu vil jeg gaa over til andre Sager,

Des Vær Peters har været meget snyg. Nu
er dog al fare over. Han er hellvedet, men
ledt med som alle Røkonomicenter. Jeg
har besøgt ham ofte og givet ham noget
at visse til at lase. Forresten mangler han
ikke Besøg. Da Skandinavene flere Aftener
har besøgt hans store Atelier til Samlings-
lokale, saa har han deved stiftet : Gladens
Dage mange Belyndtskaber, der ikke har svig.
Hans nære i Pygdommen. Han har sendt
hos ham en i Salmen. Det gør mig andet at
høre med hvilken Forbehandling Peters Tale om disse
Billeder, da jeg ved, at de øvrige Kunstnere har
satte dem mindre højt og frygter for at de ville
blive refuserede. Peters har nok, efter hvad man
niger, mere Flæk og Utholdenhed end Talent.

Jeg gratulerer dig med den gode oversættelse
du har leendet til Dragten! Det var et rent Held.
Jeg vilde være meget glad, om du i næste Tid sendte
mig den lovende Udgave; da ser man Bjørnen igjen
i tydsk Dragt. — Dog den Tid, den Song! — Det er
jó først til Høster. — Det Dragt, du afskuer

er meget vakkert oversat. At det naturligvis Taber
lidt Hjemmede, maa man finde sig i "Hø. Leren"
svaret, ej gengives ikke saaledes med "fenne Leede."
Den forester er sommet og poetisk. Dog bare! Naonet

"Lurer" legger noget nationals, fjeldmødodisk, der ikke
kan ejengen i det Fremmede. — Som sagt, Sangen
var meget smuk var Tysk.

Teg leie her, velfald til Salomon adams. Hvor
jeg skal tilbringe Sommeren, ved jeg endnu ikke. Det
leies på Dinge. — Den Dagen ventet jeg i denne Dage
et Honorar af - 15 Fred (hvilkens Dens!) fax mit
elle Styrke "Uden Fred", da i denne Dage er bleven op-
ført med Bifald. Den gamle Frik Platover, der er meget
mundbidsk, har dog været ude og vircoed noget i Adressen
avisen, ikke ganske i Picassos Faver.

Du skrevi intet om den nette Idø', jeg gav dig
til en Operatekst! Har den ikke behaget Dres Röckel?
— Naar jeg tanker var, at du me bor hos Feddeesen, vok-
kes alle mine Bæredninger fra Smallegade - Jeg var
dog lykkelig her i Kjøbenhavn, især da der kom, og
Turen gik sydover - Jeg har ikke, jeg fortalte dig meget
om min Reisefølelse, men saa forventningsfald, saa
eventyrligstende som jeg sad i København, da vi for-
ble Tyskland, har vist fået siddet. - Turen fra
Hamburg til Leipzig var over mageløs. Jeg havde
jø kun set Norge - og saa plededig den vide Verden
aaben for mig.

Hvad arbeider du nu for Tiden? Jeg skulle have
stor hyst til at vide det. Blevi dor i Australien eller
Bergen næste Aar? — Du måde helse meget Feddeesen
og hvil mi interessante Romantiske Frik Kondukt
endnu bor i Parisien, saa gev hende et Haandbuk af
mig. — Lov selv vel og glæs si i en ledig Stund at
skrive til den hengivne John Baellin